

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΤΕΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ

ΜΕ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΥΣ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΥΣ, ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ, ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Από τον Δεκέμβριο του 2019, όταν για πρώτη φορά απομονώθηκε ο ιός sars-cov-2, μέχρι και σήμερα, τεράστιες περιοχές του πλανήτη βρίσκονται σε διαρκή έκτακτα μέτρα, μια πολεμική συνθήκη που δοκιμάζει εκατομμύρια ανθρώπους, τόσο υλικά όσο και διανοητικά, μια κατάσταση συναγερμού που δεν φαίνεται να έχει τέλος.

Όσο και αν συστηματικά αποκρύπτεται από το κράτος, το κεφάλαιο και τα ΜΜΕ, η κύρια αιτία παραγωγής και επιτάχυνσης μετάδοσης νόσων είναι η μονομερής κήρυξη πολέμου ενάντια στο φυσικό περιβάλλον από τα κράτη και τον καπιταλισμό. Βρισκόμαστε μπροστά σε μια τρομακτική καταστροφή των βιοσυστημάτων και βιοτόπων του πλανήτη. Δάση αφανίζονται, η εντατική γεωργία και κτηνοτροφία αποψιλώνει τεράστιες περιοχές, εκτεταμένη ρύπανση των υδάτων θαλασσών, λιμνών και ποταμών, υπερθέρμανση του πλανήτη, χρήση τεράστιων ποσοτήτων φυτοφαρμάκων και χημικών λιπασμάτων, μαζικές θανατώσεις ζώων, κατασκευή τεράστιων εγκαταστάσεων που αλλοιώνουν το φυσικό ανάγλυφο (φράγματα, ορυχεία) κλπ.

Ταυτόχρονα άνθρωποι στοιβάζονται σε ακανείς πόλεις, στριμώχνονται σε ΜΜΜ και μαζικούς χώρους παραγωγής (βιομηχανίες, τηλεφωνικά κέντρα, αποθήκες, κουζίνες κ.α.). Όλα αυτά, σε συνδυασμό με την ολοένα αυξανόμενη επέμβαση του ανθρώπου στο φυσικό περιβάλλον, κάτι το οποίο τον φέρνει πιο κοντά σε έκθεση σε νέους ιούς και μικρόβια, που μέχρι πρότινος είχαν ως ξενιστές αποκλειστικά άλλα έμβια όντα και όχι τον άνθρωπο, λειτουργούν ως καταλύτης εξάπλωσης νέων ασθενειών.

Εδώ και δεκαετίες το καπιταλιστικό οικοδόμημα βρίσκεται σε μια διαρκή συνθήκη κρίσης που έχει αποκτήσει τον χαρακτήρα διαδοχικών, επαναλαμβανόμενων και αλληλοτροφοδοτούμενων κρίσεων που συνθέτουν μια συγκεκριμένη κατεύθυνση για τα οικονομικά και πολιτικά αφεντικά. Την κατεύθυνση της ανάκαμψης μέσω εκκαθαρίσεων κεφαλαίων, εντατικότερης εκμετάλλευσης, μειώσεις μισθών και συντάξεων και περικοπής μιας σειράς από κοινωνικές παροχές (όπως της πρόσβασης στο σύστημα υγείας, απαξίωση των Μ.Μ.Μ., ιδιωτικοποίηση ασφαλιστικού συστήματος, εισαγωγή διδάκτρων σε πανεπιστημιακά προγράμματα σπουδών κλπ.).

Ως κεντρική αιχμή, εμφανίζεται, η δημιουργία νέων τομέων επενδύσεων και τεχνολογικής ανάπτυξης, με σκοπό την δημιουργία ενός νέου κύκλου αύξησης της κερδοφορίας. Υπό αυτή την σκιά, η ταχεία εξάπλωση της covid-19 και η συνεπακόλουθη υγειονομική κρίση δεν θα μπορούσε να μείνει ανεκμετάλλευτη από τα αφεντικά. Εξάλλου, η όποια καπιταλιστική κρίση, αποτελεί διαχρονικά, πρώτης τάξεως ευκαιρία προκειμένου να γίνουν πράξη πλήθος αντικοινωνικών και αντεργατικών μέτρων. Έγκριση μεγάλων έργων υποδομών που καταπατούν και καταστρέφουν τον φυσικό κόσμο, διάλυση δημοσίων δομών πρόνοιας προς όφελος των ιδιωτικών, διάχυση και εγκαθίδρυση του δόγματος "τάξη και ασφάλεια" με την διαρκή ενίσχυση και στρατιωτικοποίηση των σωμάτων καταστολής, ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων και εισαγωγή μπάτσων/σεκιουριτάδων, είναι μόνο ορισμένα από τα όσα βλέπουμε να συμβαίνουν.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες ο κρατικός ολοκληρωτισμός (αστυνομοκρατία, καταστολή, διακυβέρνηση με διατάγματα και πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, έλεγχος της πληροφορίας και των δικτύων επικοινωνίας) προσπαθεί να συνδυαστεί με δημοκρατικές προφάσεις με σκοπό το «ξεπέρασμα» της διαρκούς εξωτερικής απειλής, που άλλοτε σκιαγραφείται στην φιγούρα του μουσουλμάνου τρομοκράτη, άλλοτε προσδιορίζεται στις προσφυγικές ροές και τα τελευταία δύο χρόνια στην λίστα έχει μπει και η υγειονομική απειλή, ώστε να μετατοπίζεται κατά το δοκούν, με περίσσεια άνεση, ο τρόπος διακυβέρνησης από το δημοκρατικό/φιλελεύθερο στο ολοκληρωτικό μοντέλο.

Από την αρχή της εμφάνισης της νόσου, φάνηκε ξεκάθαρα, η επιθετική στρατηγική που ακολουθεί το ελληνικό κράτος εδώ και 2 χρόνια. Από την μία εμφανίζεται ως ο προστάτης και μόνη δύναμη που μπορεί να ελέγξει την πανδημία, χύνει κροκοδείλια δάκρυα για την περιστολή «κάποιων» ελευθεριών και διατυμπανίζει πως θωρακίζει κάθε πτυχή της κοινωνίας από τον ιό στους χώρους δουλειάς, στα ΜΜΜ (κάτι το οποίο ποτέ δεν έγινε). Ταυτόχρονα ξεκινάει μια ιδεολογική επίθεση με πυρήνα το αφήγημα της ατομικής ευθύνης, επικοινωνιακή τρομοκρατία με διαρκή στατιστική θανάτου και τέλος επιθέσεις με φυσικούς όρους από δυνάμεις καταστολής απέναντι σε οτιδήποτε αμφισβητούσε την κυρίαρχη πολιτική διαχείριση (διαδηλώσεις χτυπήθηκαν, νεολαίοι κυνηγήθηκαν και ξυλοκοπήθηκαν σε πλατείες, χιλιάδες πρόστιμα χρεώθηκαν κλπ). Οι μπάτσοι μετατράπηκαν σε θεματοφύλακες της υγείας, έτσι κατέκλυσαν το δημόσιο χώρο, δημιουργώντας ασφυκτικές συνθήκες κυκλοφορίας σε αυτόν, ο τότε υπουργός Χρυσοχοϊδης είχε αναφέρει χαρακτηριστικά: «Η αστυνομία είναι το νέο Ε.Σ.Υ.».

Για το κράτος και τα αφεντικά η διαχείριση της συνθήκης covid-19, αφορά μονάχα στην αξιοποίηση ολοκληρωτικών εργαλείων, των κάθετων και δήθεν ριζοσπαστικών μέτρων όπως το lock down, της χρήσης της ενοχής ως εργαλείο πειθάρχησης, της εργαλειακής ανάλυσης των ιατρικών δεδομένων που δημοσιεύονται (ή και του μαγειρέματός τους), την χρήση 6 κωδικών για μετακίνηση και η λίστα δεν έχει τέλος. Όλα αυτά, αποτελούν σημεία εμπέδωσης στα μυαλά των υπηκόων των ολοκληρωτικών μορφών διαχείρισης της κοινωνίας. Η κρατική στρατηγική έχει ως απαραίτητο συστατικό την δημιουργία μιας αίσθησης πως τα μέτρα, οι επιλογές του κράτους, δεν επιδέχονται κριτικής και πολιτικής διαφωνίας, κατέχουν το επιστημονικό αλάθητο, αποτελώντας την μία και καθολική αλήθεια άρα και λύση.

Ο διαχωρισμός με βάση τον εμβολιασμό δεν είναι απλά ένας ακόμη τρόπος διαχωρισμού των από κάτω, μια ακόμη μέθοδος διαίρεσης και κοινωνικού κανιβαλισμού, είναι και μια νέα μορφή πειθάρχησης και εκπαίδευσης των υπηκόων ως προς το αλάθητο των κρατικών επιλογών. Ο εμβολιασμός παρουσιάζεται ως η μόνη διέξοδος από την πανδημία. Η υποχρεωτικότητα του εμβολιασμού για τους υγειονομικούς υπαλλήλους (και οι απειλές για περαιτέρω εργασιακούς τομείς) άνοιξε τον ασκό του Αιόλου. Τα αφεντικά βρήκαν μιας πρώτης τάξης ευκαιρία για απολύσεις και εκβιασμούς, σε διάφορους εργασιακούς κλάδους, όσο αφορά την επιλογή ή όχι ως προς τον εμβολιασμό. Ξεκίνησε μια τεράστια εκστρατεία εκφοβισμού, κοινωνικής απομόνωσης και ταπείνωσης όσων δεν έχουν επιλέξει να εμβολιαστούν, αναδείχθηκαν, οριακά, ως ο νέος κίνδυνος, ως η νέα κρισιακή κατάσταση που πρέπει να αντιμετωπισθεί. Επιπρόσθετα, το ζήτημα έχει φτάσει να κοινωνικοποιείται με πολεμικούς όρους. Οι εργοδότες, πλέον, ενημερώνονται μέσω της πλατφόρμας Εργάνη, αν οι υπάλληλοι τους είναι εμβολιασμένοι και σε περίπτωση που δεν είναι, αν έχουν προβεί σε ένα ή δύο rapid test (του οποίου το κόστος έχει μεταφερθεί στις τσέπες των εργατών/τριων, με τα κέντρα που τα διενεργούν να αισχροκερδούν σε βάρος τους). Ακόμη, ο καθένας/καθεμία νομιμοποιείται έχοντας ως αρχή την επαναορισμένη, τα τελευταία 2 χρόνια, από την εξουσία έννοια της «κοινωνικής ευθύνης» να ρωτάει, να μαθαίνει, να ενδιαφέρεται για τον ιατρικό φάκελο οποιουδήποτε, θα μπορεί να παρακινεί ή να πιέζει με απόλυτους όρους προς την τέλεση μιας ιατρικής πράξης. Θα μπορεί να αποφασίζει τις κοινωνικές συναναστροφές με βάση τα πιστοποιητικά εμβολιασμού. Κανιβαλισμός, διαχωρισμοί, κοινωνικός εκφασισμός με βάση πρωτόκολλα και υγειονομικές διαταγές.

Σε αυτή την δυστοπική συνθήκη οι φασίστες δεν θα μπορούσαν να λείπουν. Βρίσκοντας χώρο σε μια εποχή άμπωτης των κοινωνικών και ταξικών διεκδικήσεων και συγκρούσεων, έχουν καταφέρει να πατήσουν και πάλι πόδι σε πλατείες, στήνοντας δήθεν αντισυστημικές συγκεντρώσεις. Θέτουν στο δημόσιο λόγο ζητήματα «εθνικού κινδύνου», αλλοίωσης του ελληνικού DNA, διασπείρουν σκοταδιστικές θεωρίες και άλλες ξεβρασμένες από την ιστορία ηλιθιότητες, αποπροσανατολίζοντας από την πραγματική ταξική και κοινωνική κριτική απέναντι στο κράτος, το κεφάλαιο και τους θεσμούς τους. Όπως πάντα έτσι και τώρα, αποτελούν το μακρύ χέρι του κράτους, τίποτα το αντισυστημικό δεν υπάρχει σε καλέσματα και συγκεντρώσεις που σπέρνουν τον ρατσισμό, την μισαλλοδοξία, τον σεξισμό και το μίσος. Τίποτα απελευθερωτικό δεν μπορεί να στεγαστεί κάτω από εθνικές σημαίες, σύμβολα μίσους, ναζιστικές χειρονομίες και φωτογραφίες κουντικών.

Η εθνική ενότητα πάντοτε αποτελούσε για το κράτος ένα εργαλείο κατευνασμού της κοινωνικής οργής, και οι φασίστες ξέρουν να κάνουν πολύ καλά αυτή τη δουλειά. Ξέρουν να στέκονται ενάντια στην εργατική τάξη και τα συμφέροντά της. Και το κάνουν για ακόμα μια φορά στην τωρινή συγκυρία.

Σε καμία περίπτωση, δεν υπάρχει κάτι κοινό μεταξύ των αγωνιζόμενων ανθρώπων και των ακροδεξιών συγκεντρώσεων του τελευταίου διαστήματος. Δεν στεκόμαστε πλάι σε εθνικές και θρησκευτικές κραυγές, δίπλα στα αφεντικά μας. Δεν βάζουμε πλάτη στον μικροαστικό ατομισμό, δεν μας ενώνει τίποτα με όσα υπερασπίζονται συντηρητικές αξίες.

Ενάντια σε κάθε διαχωρισμό, αποκλεισμούς και διακρίσεις. Κόντρα στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό, την δυστοπική πραγματικότητα και των υγειονομικών επιβολών και αποκλεισμών του κράτους και των αφεντικών. Να σταθούμε ο ένας δίπλα στην άλλη, να στήσουμε χώρους και χρόνους αλληλεγγύης και ισότητας.

Οι ιατρικές πράξεις, όπως και ο εμβολιασμός, οφείλουν να είναι ζήτημα ελεύθερης επιλογής και βούλησης και όχι προϊόν εξαναγκασμού, εκβιασμών, απειλών και τρομοκρατίας.

Οι έννοιες της ελευθερίας, της αυτοδιάθεσης, του αυτοκαθορισμού, της ατομικής υπόστασης και αξιοπρέπειας οφείλουν να έχουν πρόσημο ελευθεριακό, οριζόντιο, συλλογικό και αγωνιστικό με όρους ταξικής και κοινωνικής δράσης και θέσης.

**ΝΑ ΣΤΑΘΟΥΜΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΔΕΞΙΑ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ
ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΠΟΥ ΜΙΛΑ ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΑΙ
ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΝΙΚΙ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΖΩΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΥΓΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΑΝΙΤΣΤΑΣΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ**

*ανοιχτή συνέλευση ενάντια στις υποχρεωτικότητες, τους διαχωρισμούς και την ακροδεξιά
κάθε Τρίτη στις 20.00 στην κατάληψη Παραρτήματος (Κορίνθου και Αράτου)*

